

nadino visto en el marco de un renacimiento global) – w obu wystąpieniach autorki na przykładach jednostkowych ukazywały szersze problemy regionalizacji i globalizacji w sztuce Nowej Granady. Zgodnie z dzisiejszą strukturą zainteresowań sztuką najliczniejsza była reprezentacja zajmująca się problematyką współczesną, zarówno malarstwem, architekturą, jak i teorią sztuki. W referatach nie mogło zabraknąć takich postaci, jak Fernando Botero, Doris Salcedo czy Oscar Muñoz. W czasie obrad toczyły się interesujące dyskusje na temat rewitalizacji zabytków pofabrycznych (zarówno w Polsce, jak i Meksyku czy Kolumbii), wiele referatów miało charakter interdyscyplinarny. Trzeci z bloków tematycznych dotyczył sztuki ludowej, określanej też jako naiwna, indiańska czy też *artesanía* (ostatni termin jest charakterystyczny dla Ameryki Łacińskiej). Jak widać, takie pole zainteresowań jest trudne do zdefiniowania, już sam fakt używania różnorodnych określeń świadczy o pewnej wielogłosowości, która dziś przemawia do nas polifonicznie, z różnym natężeniem w zależności od regionu. Mogliśmy zapoznać się zarówno z polskimi zbiorami etnograficznymi obiektów pochodzących z Ameryki Łacińskiej, jak i problemami sztuki ludowej niektórych regionów Peru i Meksyku.

W obradach brali udział historycy sztuki, architekci, pracownicy muzeów, lingwiści, filozofowie i etnologowie, wszyscy w gorących dyskusjach wymieniali swoje spostrzeżenia wokół zmian i dominujących obecnie trendów w kulturze wizualnej Ameryki Łacińskiej oraz jej odbioru w świecie. Konferencję oceniamy jako spotkanie udane towarzysko, ale przede wszystkim pod względem naukowym, co stało się możliwe dzięki udziałowi licznej reprezentacji gości zagranicznych. Planujemy kolejne spotkania.

Ewa Kubiak